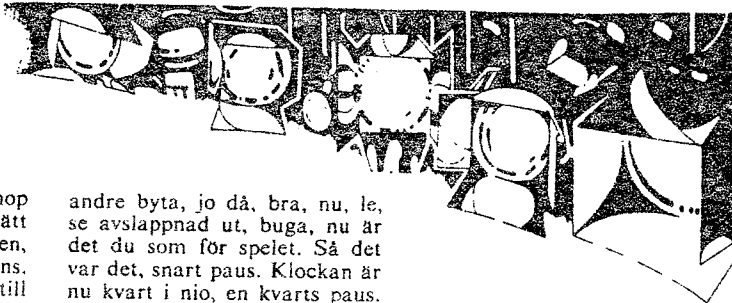

Premiär

ansiktsdrag, du skall ju se äldre ut, än vad du normalt är.

Ogonbrynen färgar du svart, borstar ut färgen och så till slut vit färg i hår och skägg, så ser du gråhårig ut. Lite rött på läpparna och brun hudkräm på händerna och konstverket är fullbordat.

Så bär det nedför trappan för att byta resten av dräkten. Några hastiga glimtar framför spegeln, några tag över håret, halsduken rättas till och du är klar för entré.

Klockan är nu sju och det återstår ännu en halv timma till första akten skall börja.

Koppla av, slut ögonen, tänk - först in från höger, på det andra slutackordet, skynda, se något förvånad ut, kanske lite yrvaken, prata stakande, titta uppåt, hög röst så att alla hör... sen när vi satt oss säger du... bladdra från höger...

Alla repliker scen för scen passerar snabbt genom huvudet, manuset åker fram för en sista koll på stickord, rätt betoning tänkes åter igenom.

Se nu börjar musiken, då är det drygt tio minuter kvar. Allt fler och fler kommer in sminkade, tystnad råder, annars hörs vårt prat in till publiken, tre slag på trumman, spelet kan börja.

Där står vi, vi fyra som skall in under prologen, lyssnar till smäktande toner och lyrisk vers, emellanåt stämmer vi in i sången, efter tredje sångmomentet är det min tur. En spark i baken, ett lycka till och premiären är ett faktum.

Usch vilket starkt ljus, du ser ju ingenting, är det någon publik där, ja det spelar ingen roll, sätt igång, tydligt, högt, gör rätt, starten är viktig för dig, för publiken, för dina kollegor och pjäsen som helhet.

Se där dyker de andra upp i rätt tid och på rätt ord, skönt, scenväxlingen går bra, nu ut till höger, spelet kan börja.

Tummen upp från än den ene än den andra, bra start. Någon minuts paus, gör dig beredd för mellanspel, vänta, lyssna. Vad är det som händer, allt blir mörkt på scenen, det har vi inte repeterat, har en sladd lossnat, har någon släckt av misstag, har en propp gått. Stackars skådespelare, han fortsätter som om inget hänt, kallt gjort, där missar han visst lite, ljuset är tillbaka, snabbt in, du har fått punktlys för nästa entré.

Ny scenväxling, allt som förut ibland inte fungerat går nu utmärkt, men där hakar det visst upp sig lite, pust, det löser sig. Ut igen till höger, nu lite längre paus.

Fram med manuset, kolla

när barnen skall in, samla ihop dem, se till att de är rätt klädda, nu in bakom scenen, där, bra, in nu. Gå ingenstans, vänta, ni har bara sekunder till nästa gång, så in igen.

Av med rocken, sitt ned och vila, tyst i det mörka rummet, lyssna på vad som händer, passa vilka som gör entré, du skall in efter barnen, när kedjorna fallit, det hörs. Så, vad det går fort, nu är de inne igen. Gå till höger sitt lugnt och vänta, först gör du si och sen gör du så, där nu är det din tur igen.

Skönt nu är det bara en gång kvar i den här akten. Allt har gått bra hittills, någon har stakat sig men publiken har inte märkt det, sufflösen har fått rycka in ett par gånger, premiärnervositet, jo det finns nog lite var stans.

Oj, vad han kommer fort in, hur skall det gå, hinna den

andre byta, jo då, bra, nu, le, se avslappnad ut, buga, nu är det du som för spelet. Så det var det, snart paus. Klockan är nu kvart i nio, en kvarts paus.

Ljudnivån stiger i salongen och bakom scenen, kaffe och smörgås kommer fram, stämningen blir högre och högre, tänk vad kul det är, usch vad vi har jobbat och fått stå i, men det har det varit värt, det går ju bra det här.

Så alltför fort musik igen, nu bara tre minuter före akt två. Men du kan ta det lugnt, du har långt kvar till din korta vandring, hjälp barnen att passa sin entré, sedan ett raskt klädbyte, någon sekund på scenen, sedan åter klädbyte och strax efter halv tio är epilogen din.

Repetera snabbt vad du ska säga, det sitter som det skall, i varje fall nu, var naturlig, så där ja och så sista meningen.

buga för att markera att nu är det slut, applåder, jo då, ingen åska precis, men applåder, och där kommer alla andra in, drygt trettio personer, och vad fullt det blir.

Och blommor till flera stycken, vad trevligt, vilken publik, vilket äventyr, nu är det slut för denna gång.

Ut, byt kläder, packa ned och hem för avsminkning, tvätta håret i sken av stearinljus, all el i den här delen av staden har gått, koppla av och snart kommer sömnen när hjärnan tömts på teater, arbete, familj och annat, för att nästa dag åter vakna till liv för ett dagligt arbete, ett familjeliv och en ny kvällsforeställning.

PETER MÅLARE